

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 września 2018 roku (znak (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał wnioskodawczyni J. S. emeryturę od dnia 1 września 2018 roku na podstawie art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wysokość emerytury została obliczona według zasad wskazanych w art. 26 powyższej ustawy i wyniosła 3140,42 zł. Zakład odmówił doliczenia do emerytury rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych z uwagi na uprawnienia wnioskodawczyni do emerytury nauczycielskiej przyznawane na podstawie art. 88 Karty Nauczyciela. Powyższa emerytura została zawieszona ponieważ jest świadczeniem mniej korzystnym niż emerytura nauczycielska / decyzja w aktach ZUS/.

W dniu 16 października 2018 roku wnioskodawczyni złożyła odwołanie od powyższej decyzji. Wskazała ,że do emerytury powszechnej nie została jej doliczona rekompensata. Wnioskodawczyni podniosła ,że wniosek o emeryturę nauczycielską złożyła w sierpniu 2018 roku a o emeryturę powszechną we wrześniu 2018 roku. Z pracy była zmuszona odejść z dniem 31 sierpnia 2018 roku . Podniosła ,że powinna być jej wliczona do emerytury powszechnej rekompensata i dopiero wtedy przyznana emerytura korzystniejsza./ odwołanie k- 3/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podniesiono ,że wnioskodawczyni nabyła prawo do emerytury nauczycielskiej z dniem 1 września 2018 roku , następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy . Wniosek o emeryturę nauczycielską złożyła w sierpniu 2018 roku . Wniosek o emeryturę powszechną został złożony przez wnioskodawczynię w dniu 5 września 2018 roku. Do wyliczenia emerytury powszechnej nie uwzględniono rekompensaty ponieważ wnioskodawczyni nabyła prawo do emerytury nauczycielskiej./ odpowiedź na odwołanie k-4-4odw/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawczyni urodziła się w dniu (...)/ niesporne/.

W dniu 10 sierpnia 2017 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o przyznanie jej emerytury nauczycielskiej/ wniosek w aktach ZUS/.

Decyzją z dnia 6 września 2017 roku ZUS I Oddział w Ł. odmówił wnioskodawczyni prawa do emerytury nauczycielskiej wskazując ,że wnioskodawczyni nadal pozostaje w zatrudnieniu/ decyzja w aktach ZUS/.

W dniu 28 sierpnia 2019 roku wnioskodawczyni złożyła ponownie wniosek o przyznanie jej emerytury nauczycielskiej. We wniosku wskazała ,że była zatrudniona od roku 1999 W Szkole Podstawowej nr (...) z oddziałami integracyjnymi . Stosunek pracy uległ rozwiązaniu w dniu 31 sierpnia 2018 roku. Stosunek pracy uległ rozwiązaniu w dniu 31 sierpnia 2018 r na podstawie art. 88 ust 1 w zw z art. 20 ust 1 pkt 2 Karty Nauczyciela / wniosek, wypowiedzenie w aktach ZUS, świadectwo pracy w aktach ZUS/./. W dniu 31 sierpnia 2018 roku wnioskodawczyni zwróciła się o podjęcie wypłaty emerytury nauczycielskiej w związku z rozwiązaniem z nią stosunku pracy / wniosek w aktach ZUS/.

Decyzją z dnia 12 września 2018 roku (znak (...)) ZUS I Oddział w Ł. przyznał wnioskodawczyni emeryturę nauczycielską na podstawie art. 88 Karty Nauczyciela od dnia 1 września 2018 roku ,tj. od pierwszego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy. Wysokość emerytury brutto wyliczono na kwotę 3536,39 zł/ decyzja w aktach ZUS/.

Powyższa decyzja uprawomocniła się i wnioskodawczyni do dnia zamknięcia rozprawy pobiera w oparciu o nią świadczenie emerytalne /niesporne/

W dniu 5 września 2018 roku wnioskodawczyni złożyła w organie rentowym wniosek o przyznanie jej emerytury powszechnej wraz z rekompensatą /wniosek w aktach ZUS/.

Decyzją z dnia 12 września 2018 roku (znak (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał wnioskodawczyni J. S. emeryturę od dnia 1 września 2018 roku na podstawie art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wysokość emerytury została obliczona według zasad wskazanych w art. 26 powyższej ustawy i wyniosła 3140,42 zł. Zakład odmówił doliczenia do emerytury rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych z uwagi na uprawnienia wnioskodawczyni do emerytury nauczycielskiej przyznawane na podstawie art. 88 Karty Nauczyciela. Powyższa emerytura została zawieszona ponieważ jest świadczeniem mniej korzystnym niż emerytura nauczycielska / decyzja w aktach ZUS/.

Hipotetyczna wysokość emerytury powszechnej wraz z rekompensatą dla wnioskodawczyni wynosi 3716,15 zł / niesporne, wyliczenie ZUS k-36 odw/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie opierając się na dokumentach załączonych do akt ZUS. Podnieść należy, że stan faktyczny w sprawie nie jest sporny natomiast do rozstrzygnięcia pozostaje problem prawny czy organ rentowy zasadnie pominął przy wyliczaniu emerytury powszechnej rekompensatę z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

Sąd zważył, co następuje :

Odwołanie nie jest zasadne.

Zaskarżona decyzja dotycząca emerytury powszechnej (znak (...)) odpowiada prawu.

Zgodnie z treścią przepisu art. 21 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych stanowi, że rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Natomiast rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W myśl art.23 ust.1 i 2 powołanej ustawy ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę; rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Celem rekompensaty, podobnie jak i emerytury pomostowej, jest łagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych przy pracach w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W przypadku rekompensaty realizacja tego celu polega jednak nie na stworzeniu możliwości wcześniejszego zakończenia aktywności zawodowej, lecz na odpowiednim zwiększeniu podstawy wymiaru emerytury z FUS, do której osoba uprawniona nabyła prawo po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego (tak M. Zieleniecki - Komentarz do art.21 ustawy o emeryturach pomostowych, LEX, por. też wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 31.03.2016 r., III AUa 1899/15 – LEX 2044406).

Przepisy art. 2 pkt 5 i art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych formułują dwie zasadnicze przesłanki nabycia prawa do rekompensaty, tj.:

- 1) nienabycie prawa do emerytury pomostowej,
- 2) osiągnięcie okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynoszącego co najmniej 15 lat.

Skoro zgodnie z art.23 ustawy o emeryturach pomostowych rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, a zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS kapitał początkowy ustala się dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., za których były opłacane składki na ubezpieczenie społeczne przed dniem 1 stycznia 1999 r., to warunek sformułowany w art. 21 ust.2 ustawy o emeryturach pomostowych należy rozumieć w taki sposób, że rekompensata jest adresowana wyłącznie do

ubezpieczonych objętych systemem emerytalnym zdefiniowanej składki, którzy przed osiągnięciem podstawowego wieku emerytalnego nie nabyli prawa do emerytury z FUS obliczanej według formuły zdefiniowanego świadczenia. Analiza układu warunkującego prawo do emerytury pomostowej prowadzi do wniosku, że świadczenie to przysługuje tym pracownikom, którzy osiągnęli co najmniej 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, ale nie nabyli prawa do emerytury pomostowej z powodu nieuznania ich pracy za wykonywaną w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ww. ustawy, w zakresie postępowania w sprawach emerytury pomostowej stosuje się odpowiednio przepisy art. 114 i art. 116-128a ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Zatem przesłanka negatywna przyznania rekompensaty wynika z treści przepisu art. 21 ust.2 ustawy o emeryturach pomostowych. Jest nią nabycie prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Treść art. 21 ust 2 w/w ustawy może budzić wątpliwości i jego interpretacji należy dokonywać przy uwzględnieniu uregulowania zawartego w art. 21 ust 5 ustawy zgodnie, z którym użyte w ustawie określenie rekompensata oznacza odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabyły prawa do emerytury pomostowej. Rekompensata jest zatem odszkodowaniem za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które rozpoczęły pracę przed 1 stycznia 1999 r. i nie nabyły prawa do emerytury pomostowej, w zamian za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze (analogiczne stanowisko zajął Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 25 listopada 2010 r. (K 27/09, OTK-A 2010, Nr 9, poz. 109).

Skoro, jak wynika z powyższego, celem rekompensaty jest łagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, to przesłanka negatywna, o której mowa w art. 21 ust. 2 ustawy, na co wskazuje wykładnia funkcjonalna tego przepisu, zachodzi w przypadku pobierania emerytury przyznanej w obniżonym wieku emerytalnym np. na podstawie art. 46 w zw. z art. 32 lub 39 czy też art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 14 grudnia 2015 r., lex nr 1979477).

Jak zasadnie podnosi organ rentowy wnioskodawczyni już w roku 2017 nabyła prawo do emerytury nauczycielskiej w trybie art.88 Karty Nauczyciela i wystąpiła o jej przyznanie w roku 2017. Tylko z uwagi na nierozwiązanie stosunku pracy świadczenie to nie zostało przyznane decyzją z dnia 6 września 2017 roku. W wyroku z dnia 16 maja 2018 roku w sprawie III UK 88/17 (OSNP 2019/2/23/ SN wskazał, że rekompensata, o której mowa w art. 21 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (jednolity tekst Dz.U. z 2018 r., poz. 1924), nie przysługuje osobie, która nabyła ex lege prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 1270 ze zm.), ale nie zrealizowała tego prawa wskutek niezłożenia wniosku o świadczenie. Jak wskazał SA w K. w wyroku z dnia 7 grudnia 2017 roku w sprawie o sygn. akt III AUa 1073/17 (Biul. SA w K. (...) -53) ubezpieczony, który nabył prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach nie może - po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego - skutecznie domagać się przyznania odszkodowania (rekompensaty), o którym mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. Sąd orzekający w pełni podziela poglądy Sądów zaprezentowane powyżej.

Wobec powyższego organ rentowy zasadnie nie doliczył wnioskodawczyni do kapitału początkowego rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych a tym samym wyliczył emeryturę powszechną bez rekompensaty .

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił odwołanie .

--	--	--	--	--

